

DZIEŃ MISYJNY W PAŹDZIERNIKU MSZA ŚWIĘTA

Wprowadzenie

Światowy Dzień Misyjny i następujący po nim Tydzień Misyjny, to zawsze czas uprzywilejowany w Kościele. Uświadamiamy sobie bowiem, że Kościół to wspólnota czyli komunია, w której uczestniczymy, a która sięga aż po krańce ziemi.

Uznając swój grzech, przepraszajmy teraz za brak ducha komunii w nas i za nasz egoizm, który pozbawia naszych braci doświadczania miłości.

Modlitwa powszechna

Do Ciebie, Panie, zanosimy nasze prośby, w których polecamy cały Kościół.

Uczyń nas, Panie, prawdziwą wspólnotą!

1. Prosimy, Panie, za papieża Franciszka, biskupów całego Kościoła wraz z naszym biskupem Andrzejem, aby sami będąc strażnikami wspólnoty w Kościele, nie szczędzili wysiłków na jej cierpliwe budowanie.
2. Prosimy, Panie, za naszych misjonarzy, aby w powierzonym im ludzie Bożym dostrzegali właściwe miejsce dla każdego – prezbiterów, osób konsekrowanych i księży.
3. Prosimy, Panie, za róże różańcowe w naszej parafii, aby wszystkie, w duchu wiary, angażowały się w modlitwę, ofiarę duchową i konkretną pomoc w ramach Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary i Dzieła Misyjnego Diecezji Tarnowskiej.
4. Prosimy, Panie, za wiernych świeckich, aby wraz z duszpasterzami z cierpliwością tworzyli Kościół synodalny odpowiedzialny za komunię i misję aż po krańce ziemi.
5. Prosimy, Panie, za nas samych i całą naszą parafię, aby Światowy Dzień Misyjny stał się dla nas okazją do pogłębienia prawdy o Kościele, jako wspólnocie dzielącej się Ewangelią aż po krańce ziemi.

Wysłuchaj, Ojczy, prośby, które zanosimy do Ciebie. Wysłuchaj nas przez Chrystusa, Twojego Syna, który jest Twoim Słowem dającym życie nam i każdemu człowiekowi dobrej woli. Amen.

NABOŻEŃSTWO MISYJNE

Intencja misyjna:

Aby Kościół nadal wspierał ze wszystkich sił synodalny styl życia, jako znak współodpowiedzialności, promując uczestnictwo, komunię i misję łączące księży, osoby konsekrowane i świeckich

WPROWADZENIE

(wierni siedzą)

Może nie wszyscy wiemy, że w środę 2 października rozpoczęła się w Rzymie sesja synodalna, w której bierze udział niemal 400 przedstawicieli Kościoła powszechnego, a wśród nich: biskupi, księża, osoby życia konsekrowanego i świeccy. Potrwa ona do niedzieli 27 października 2024 r., kontynuując prace Synodu o synodalności na temat: „Ku Kościołowi synodalnemu: komunია, uczestnictwo i misja”. Tak jak to miało miejsce w październiku 2023 r., ta druga sesja była poprzedzona dwudniowymi rekolekcjami duchowymi,

To ciekawie brzmi: „Synod o synodalności”. Synodalność służy misji Kościoła, do udziału w której powołani są wszyscy jego członkowie. Skoro wszyscy jesteśmy uczniami-misjonarzami, to każda osoba ochrzczona jest powołana do uczestniczenia w misji Kościoła. Pytanie czy to powołanie realizuje? Jest coś, co przeszkadza ochrzczonym w byciu aktywnymi w misji. Jakież obszary misji są przez nas zaniebawiane. Odpowiadając szczerze na pytanie: „dlaczego?”, mamy szansę na stworzenie Kościoła, w którym każdy z nas z radością odkryje w nim swoje miejsce.

W intencji modlitewnej na październik Franciszek nawołuje o „synodalny styl życia”. Jest to bowiem znak odpowiedzialności za Kościół. Taki styl, to nie tylko „dopuszczanie do głosu” wszystkich członków Kościoła, ale promowanie komunii i misji w Kościele.

Papież Franciszek konsekwentnie uczy nas, że Kościół jest z natury synodalny, ponieważ jest Ciałem Chrystusa, zbiorem różnorodnych członków, które Duch Święty gromadzi w jedno.

„Synodalność” jest wymiarem komunii kościelnej. Jeśli więc mamy dobrze przeżyć Światowy Dzień Misyjny, to tylko w tym duchu: jesteśmy Kościołem, który jest mistycznym Ciałem Chrystusa i dlatego nie może nam być obce, by o to istniejące Ciało nie zadbać, ale również nie zadbać o jego wzrost.

Wszystko, co otrzymujemy jako dar od Boga, winniśmy przekazywać dalej. Nie na darmo raz po raz w Kościele słyszymy stwierdzenie, że wszyscy jesteśmy misjonarzami. Od papieża, poprzez biskupów, prezbiterów, siostry zakonne aż po ostatniego wiernego świeckiego. Nikt więc nie jest zwolniony od tego, aby słowa Boga, które przyjmuje i którymi modeluje własne życie, przekazywać dalej, dzielić się nim z innymi.

Trzeba tylko, aby każdy stan w Kościele przekonał się, że jest współodpowiedzialny za rozwój mistycznego Ciała i w duchu komunii podejmował posługę działania na rzecz misji, czyli pójścia z Ewangelią Jezusa na cały świat.

MODLITWA PRZED WYSTAWIONYM W MONSTRANCJI JEZUSEM (*wierni klęczą*)

Pieśń: Wielbić Pana chcę

Jezu, w Hostii utajony! Na klęczkach przed Tobą myślimy szczególnie o wszystkich chrześcijanach, naszych braciach. Z nimi i za nich chcemy Ci dziękować, przepraszać, jak i przedstawiać prośby:

Dzięki Ci składamy!

- Za tych biskupów i kapłanów, którzy z zapalem nawołują wiernych do głoszenia Ewangelii aż po krańce ziemi słowem i świadectwem,
- za te siostry zakonne, które swój zachwyty słowem Bożym przekładają na misyjne zaangażowanie i zaszczepiają je w swoich wspólnotach,
- za tych świeckich, którzy angażują swe siły duchowe i fizyczne w różnych instytucjach i organizacjach kościelnych, aby przeżywali Kościół nie tylko jako wspólnotę słuchającą słowa, ale również dzielącą się nim z wszystkimi narodami.

Jezu Chryste! Na klęczkach przepraszamy Cię za każdą słabość, zwłaszcza tę, w której ciągle trwamy:

Panie, zmiłuj się nad nami!

- Za to, że Światowy Dzień Misyjny we wspólnotach parafialnych nie staje się okazją do odnowienia troski i wiary w Kościół powszechny, który jest synodalny,

- za to, że działalność misyjną pozostawiamy tylko misjonarzom i „zainteresowanym” misjami,
- za to, że w Kościele interesują nas bardziej nasze korzyści duchowe i materialne, a pozostawiamy na boku oczekiwania duchowe i materialne naszych braci, wśród których żyjemy i którzy zamieszkują kraje misyjne.

Panie nasz! Na klęczkach prosimy Cię, wołając:

Chryste, usłysz nas!

- Niech w naszej parafii tegoroczny Światowy Dzień Misyjny i następujący po nim Tydzień Misyjny wyzwoli ducha słuchania i głoszenia Ewangelii,
- niech misjonarze z radością ukazują Kościół jako wspólnotę, która żywi się słowem Boga, a jednocześnie niesie to słowo pomiędzy zagubionych, obojętnych, niewierzących i żyjących w cieniu religii pogańskiej,
- niech biskupi, kapłani, osoby konsekrowane i świeccy, wspólnie ukazują światu Kościół, który jest wspólnotą, w której każdy ma swoje miejsce i w której każdego stać na podejmowanie właściwej mu posługi na rzecz misji.
- niech nasz zapal ewangelizacyjny zaczyna się zawsze od słuchania Twego słowa i znajduje wyraz w trosce o jego przepowiadanie naszym najbliższym i wszystkim narodom.

Pieśń: Niechaj sławią Cię narody

(Chwila ciszy. Po niej można zaśpiewać *Litanie misyjną*, patrz *GE 2/2010*, s. 33 lub wykorzystać *Modlitwę powszechną z mszy św.*, jeśli nie była wykorzystana.)

Modlitwa:

Panie Jezu, który od nas oczekujesz słuchania Twego słowa i zapalu głoszenia Twojej nauki, prosimy Cię, abyśmy umacniając naszą wiarę, tworzyli Kościół synodalny, który jest zapleczem służenia innym. Amen.

Ks. Krzysztof Czermak